

Η ομάδα της εφημερίδας μας «Αποδημητικά Πουλιά» επισκέφθηκε το Τμήμα Εκπαίδευσης και Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία του ΕΚΠΑ, προκειμένου να παρουσιάσει εκεί την εκδοτική μας προσπάθεια, να συνομιλήσει με τους φοιτητές και να ανταλλάξει απόψεις στο πλαίσιο του μαθήματος «Παιδαγωγικές παρεμβάσεις σε ανοικτά πλαίσια: Ανάλυση δράσεων για παιδιά προσφύγων και ευάλωτων κοινωνικά ομάδων», το οποίο διδάσκει η κ. Αλεξάνδρα Ανδρούσου.

Ήταν πρωτόγνωρη εμπειρία για εμάς, καθώς ήρθαμε σε επαφή με φοιτητές ενός ελληνικού Πανεπιστημίου, μπήκαμε στον χώρο όπου πραγματοποιούνται τα μαθήματά τους, γίναμε μέρος αυτών. Παρόμοια πρωτόγνωρη όμως πρέπει να ήταν και η εμπειρία για τους φοιτητές και τις φοιτήτριες του ΕΚΠΑ. Σε κείμενά* τους, που μας απέστειλαν αμέσως μετά τη συνάντηση, αναφέρουν τα παρακάτω:

«Στην αρχή νιώσαμε αμχανία, όταν ήρθαμε πρόσωπο με πρόσωπο με τα κορίτσια [...]. Νομίζαμε πως θα μας μιλούσαν μόνο για την εφημερίδα και δεν θα μοιράζονταν μαζί μας προσωπικές τους εμπειρίες, που είναι συναισθηματικά φορτισμένες. Συγκινηθήκαμε ακούγοντας τα όσα βίωσαν και βιώνουν καθημερινά, αλλά και ακούγοντας τον τρόπο με τον οποίο τους δόθηκε η ευκαιρία να "ακουστούν" μέσω της εφημερίδας. Νιώσαμε αχαριστία γιατί συνεχώς παραπονιόμαστε για ασήμαντα πράγματα, ενώ υπάρχουν πολύ πιο σημαντικά θέματα που

Ένα πρωινό στο ΕΚΠΑ

μπορούν να συμβούν στη ζωή ενός ανθρώπου, όπως συνέβη στα κορίτσια [...]. Θα θέλαμε να γνωστοποιηθεί περισσότερο η προσπάθεια του Δικτύου και στη συνέχεια η εμπειρία και οι απόψεις των κοριτσιών, ώστε ο κόσμος να γνωρίσει την πραγματικότητα μέσα από τα μάτια τους».

«[...] Νιώσαμε οικεία και όμορφα που μας έδωσαν τη δυνατότητα να βγάλουμε φωτογραφία μαζί τους, αλλά και να έρθουμε πιο κοντά τους. Μας άρεσε που μας ρώτησαν κι εμάς για τις δικές μας απόψεις στο θέμα του προσφυγικού και θα θέλαμε πολύ να μας δινόταν ξανά η ευκαιρία και η δυνατότητα να έρθουμε σε επαφή με τα κορίτσια».

«Εκείνα τα λεπτά που διήρκεσε η συζήτησή μας μαζί σας, νιώσαμε να ερχόμαστε πιο κοντά σας, νιώσαμε περισσότερο τον πόνο σας για την κατάσταση που βιώνετε. Για την ακρίβεια τον είδαμε μπροστά μας όταν μιλώντας για τα όσα έχετε περάσει αλλά και για τα όνειρά σας, δακρύσατε. Μας εντυπωσίασε το ότι, ενώ έχετε βιώσει πολύ άσχημα και σκληρά γεγονότα, γεγονότα που δεν ταιριάζουν με την ηλικία σας, την ηλικία της ελπίδας και των ονείρων, αγωνίζεστε για ένα καλύτερο μέλλον και δεν διστάζετε να εκφράσετε τα συναισθήματά σας και τα όνειρά σας, γράφοντας και εκδίδοντας μια εφημερίδα».

«Στην εφημερίδα αυτή, που

πραγματικά τη διαβάσαμε αμέσως μετά τη συνάντησή μας, μιλάτε για την πραγματικότητά σας, για τη ζωή σας με τρόπο ρεαλιστικό και βαθιά συγκινητικό. Πρέπει να σας πούμε πως δεν μειονεκτεί σε τίποτα από κάποια άλλη εφημερίδα. Διαβάζεται εύκολα και σου κεντρίζουν το ενδιαφέρον όσα γράφονται. Σας συμπονούμε, αισθανόμαστε σαν να ακούμε τον πόνο των φίλων μας και παρατηρούμε από μια άλλη πλευρά την έννοια της προσφυγιάς. Βλέπουμε το πρόβλημα αυτό από τη σκοπιά των ίδιων των ανθρώπων που τη βιώνουν. Δεν μπορούμε πια να αγνοήσουμε και να αμφισβητήσουμε κάποια πράγματα και καταστάσεις. Η καθημερινότη-

τά σας ξεδιπλώνεται μπροστά στα μάτια μας ωμή, σκληρή, ως είναι».

«Σας ευχαριστούμε για τη συνάντηση που είχαμε μαζί σας. Ήταν μια πολύ όμορφη εμπειρία. Μακάρι βέβαια να είχαμε συναντηθεί κάτω από άλλες συνθήκες, μιλώντας για ευχάριστα πράγματα, για τα όνειρά μας. Μακάρι τα δάκρυά σας εκείνη την ημέρα να ήταν δάκρυα χαράς και όχι λύπης. Αλλά μη χάσετε ποτέ την ελπίδα σας και φυσικά μη σταματήσετε ποτέ να κάνετε όνειρα, γιατί αυτά θα σας δίνουν πάντα τη δύναμη να συνεχίσετε».

Στο τέλος της συνάντησής μας και λίγο πριν φύγουμε από το κτίριο του Πανεπιστημίου, μια φοιτήτρια, η Σιμπέλ, μοιράστηκε την παρακάτω φράση μαζί μας: «Όταν γεννήθηκα, μου έμαθαν δύο λέξεις... Κερδίζω-Χάνω! Εγώ διάλεξα την πρώτη... Η ζωή μου έδωσε τη δεύτερη...»

Ευχαριστώ τον θεό που μου έμαθε και μια τρίτη: ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΙ!»!

*Ευχαριστούμε για τα όμορφα κείμενα με τις εντυπώσεις τους τους φοιτητές: Νικολέττα Αθανασοπούλου, Στέλιο Καραγιάννη, Μεμέτ Σιμπέλ, Ελένη Σταματάκου, Μαρουσώ Φουρνιστάκη, Δέσποινα Αγιανόζογλου, Καλλιόπη Αναστασίου, Θεολογία Αμανατίδη, Παναγιώτα Κρεμμύδα, Ελένη Μαρτιολέα-Μπουρολιά

Η ομάδα μας